



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De virgine abstinente, cui diabolus anserem obtulit, cap. 84

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

plenam ante os suum sensit, de qua etiam more canino, vt sibi videbatur, comedit; cumque sic bestialiter comedere erubesceret, caput quandoque retraxit, & satis durè parieti illisit.

CAPVT LXXXIII.

Conuersus quidam, sicut ab eius ore audiui, cum die quadam auditor esset cuiusdam priuatae missae, in canone modicum quid dormitans, ex illusione diaboli, ipsum super quod prostratus iacebat lignum, dentibus rodere cœpit, ac si aliquid masticaret, & erat stridor dētium eius, vt sonus muris, testam nucis dentibus suis perforantis. Frater Richwinus Cellerarius noster, qui ad missam eandem ministrabat, hæc audiens, in orationibus suis impediabatur: & cum posset Conuerso loqui, interrogabat eum, quid in missa inter dentes haberet, dicens: non potui propter vos orare; respondit ille: Credite mihi, ego comedi bonas carnes. Vnde habuistis illas, inquit? respōdit Conuersus: Diabolus infra illum canonem præparauerat ori meo scutellam carniū bene referram: si non creditis, notate lignum, in quo iacui, vestigia dētium meorum bene ibi repetietis; & narrauit ei, qualiter à diabolo dormitans fuisset illusus; lignum verò ex dentibus eius fuerat corrosum. Sit inimicus viros religiosos, quos decipere per gulam non potest vigilando, ad minus illis illudere cōnatur dormitando. Audi nunc de quadam virgine, quam per carnes non dormitantem, sed vigilantem visibiliter tentauit; nec tamen præualuit.

CAPVT LXXXIIII.

Virgo quædam de Niuela nata, domum patris & parentes amore Christi deserens, quibusdam feminis religiosis illius prouinciæ se sociauit, cum quibus de opere manuum suarum victitans, orationibus, ieiunijsque vacauit. Cuius virtutibus diabolus inuidens, anserem de domo patris eius tulit, & in triclinio, in quo cum cæteris feminis sedebat, deposuit, dicens: Quid te misera fame crucias? accipe & manduca. Cui cum illa diceret: Non licet mihi ex eo come-

*Etiam in
vigilia.*

come-

comedere, quia de furto est; respōdit diabolus: Nequā quā, de domo enim patris tui tuli illū. Tūc virgo: Nō poteris negare quin rapina sit; tolle anserē velocius & restitue vbi rapuisti. Videns ille nihil se proficere, feminis videntibus auem leuauit, & ruguriolo, vnde eā rapuerat, restituit. Testata est familia domus patris eius, magnum se, inter reliquos anseres, audiuisse clamorem & strepitum, & cum præfatum anserem tolleret, & cum eundem loco suo restitueret. Dicam tibi adhuc duo exempla, per quæ scies qualiter diabolus eos, quos per desiderium carniū superet, terreat, & confundat.

CAPVT LXXXV.

*Visti hac
tentatione
& confusi*

Conuersus quidam, sicut audiui à quodam viro religioso, carniū desiderio tentatus atq; superatus, cū illas requirere erubesceret, sicut nec licuit, die quadam assaturam sibi præparatā, cellario intulit, & comedit: erat enim officio Cellarius, & de ordine Præmonstratensi. Permissione Dei diabolus, quia aliud facere non potuit, gulosum illū rapuit, & in tecto campanilis in modum vestimenti sparfit. Vbi cūm hæreret, vel potius à diabolo sustentaretur, cui datus fuit ad terrendum potius, quam ad occidendum, clamauit validè, fratrum auxilium implorans; quem ibi hæere cernentes, causamq; ignorantes, satis mirati sunt, & turrim cum festinatione ascendentes, per foramen illum retraxerunt.

CAPVT LXXXVI.

NON est diu, quòd quidam ex monachis Prumiensibus, feria tertia ante cineres, in domo cuiusdam secularis sacerdotis conuiuentes, diuersas carnes cum vino exquisito vsque ad mediā penè noctem comederunt. Et cū saturati essent nimis, in ipso galli cantu, sacerdos vocās scholarē aduultum, nomine Ioannem, quem ego bene noui, dixit: Certè adhuc comedemus, vade affer nobis gallinam, quam inueneris in pertica iuxta gallum sedentem, quia cæteris pinguior esse consuevit, & præpara nobis. Quam cūm strāgulasset, & ventre aperto, manuq; imposita, cūm